

Jaroslav Tichý: Systémová změna je nutná. Víme ale již, v čem má spočívat?

- CZ24 News | 8. července 2020

ČESKO: Ti pokročilejší z našich spoluobčanů hovoří o potřebě systémové změny v ČR. Zastávám též tento názor, dokonce jsem jeho průkopníkem. Víme ale, v čem by tyto změny měly spočívat? O tom zatím nepadlo nikde ani slovo. Pojďme se tedy podívat na celou věc blíže.

Zatím jen formou naznačených okruhů témat k diskusi. Podívejme se ale současně na to, kam směřuje praxe v EU, jakož i v ČR.

Proč je nezbytná systémová změna

Důvodů k nutné systémové změně je více, pro tento účel se soustředím jen na několik z nich:

- Kapitalismus jako ekonomický systém je založen na expanzi. Bez možnosti dále expandovat (není již kam) nutně skončí, podobně jako hra letadlo, pokud se jí neúčastní další hráči.
- Na planetě Země se ztenčují surovinové a energetické zdroje. Nelze proto dále možné produkovat nadvýrobu pouze v honbě za neustálým (a často neúčinným) zvyšováním HDP) bez ohledu na poškozování přírody a životního prostředí, jen s cílem zachovat si schopnost splácet úroky spolu s úvěry. Veškerá ekonomika prakticky všech zemí byla převedena na dluhové financování (úvěry, půjčky), kdy úzká skupina (pracovně je nazvěme 1 %) lidí zcela nepoměrným způsobem bohatne, zatímco ostatních 99 % lidí stále více a rychleji chudne. Omezuje to spotřebu a vytváří rostoucí nerovnováhu v ekonomice.
- Náhradní produkty, do nichž se zatím investuje namísto do výroby, jsou vesměs fiktivního charakteru (různé pojistky, uměle vytvořené cenné papíry apod.). Přitom v rámci kvantitativního uvolňování byly na trh postupně vrženy miliardy ničím nekrytých dolarů a eur (tzv. fiat peníze). Ty jsou poskytovány i v rámci bankovních úvěrů, zatímco z trhu jsou postupně stahovány reálné peníze v souvislosti se splácením úvěrů a úroků. Dochází tak ke znehodnocování měn a tedy i kupní síly a úspor obyvatelstva, které v rostoucí míře nestačí splácet své závazky. Popsaná situace vyvolává potřebu změny světového finančního systému, který již neumožní recidivu současného stavu.
- Ukazuje se, že se neosvědčil tzv. neoliberalní kapitalismus, který byl modlou většiny západních (ale i našich polistopadových) ekonomů. Potvrdili to nezávisle na sobě i prezidenti USA, Ruska a Číny ve svých projevech na závěr summitu zemí G20 v Ósace v polovině r. 2019. Z něj vycházel i tzv. washingtonský konsenzus, podle něhož jsme začali od počátku 90. let minulého století přetvářet (k horšímu) naši ekonomiku a společnost.
- Na světové scéně není dále přijatelná ani zahraniční politika americké státní elity *Pax Americana*, jejímž principem je dlouhodobé parazitování na ekonomikách a hospodářské činnosti jiných států.
- Zcela extenzivní způsob hospodaření USA s takto nabytými zdroji (50 % celkové spotřeby energií na světě při pětiprocentním podílu USA na světové populaci, produkce 40 % z celkového množství světových odpadů atd.), obrovské výdaje na armádu a zbrojení, jakož i dřívější vymísťování výroby z USA do lacinějších zemí v rámci globalizace si vynutilo postupné stahování USA ze světové scény, jejich „přestavbu“ a postupné přeorientování na vlastní soběstačnost. Tento proces již probíhá. USA se tak budou snažit do jisté míry izolovat v rámci národního státu a postavit se na vlastní nohy.

V čem by měla systémová změna spočívat

Pro stručnost se budu zabývat pouze situací v ČR a nastíním pro tuto chvíli alespoň 10 okruhů témat, přičemž témata a související otázky č. 1 a 2 jsou pro celou naši společnost, zatímco témata a otázkami č. 3 – 10 by se měla již dávno intenzivně zabývat jak naše vláda či jí jmenovaná komise, tak i naše alternativní scéna (v rozsahu jí dostupných informací).

1. Neoliberální kapitalismus se překonal a kapitalismus jako ekonomický systém narazil na své limity, bez možnosti dále expandovat. **Jakým ekonomickým (a politickým) systémem ho chceme nahradit?** (tato otázka je především pro alternativní politické subjekty).
2. Jednání vlády a většiny parlamentních stran naprosto nereflektuje názory a zájmy většiny našich občanů. Vláda a většina parlamentních stran zpravidla prosazují cizí zájmy na úkor českých národních zájmů. V době orientace jednotlivých zemí na návrat k národnímu státu a k posílení vlastní suverenity je takový stav neudržitelný. **Jak ho budeme v ČR řešit?** (opět otázka především pro alternativní politické subjekty)
3. Zdroje surovin a zejména energií na Zemi jsou omezené, což znamená, že bude nutné ukončit další honbu za zvyšováním HDP majícím za cíl především vytváření možnosti splácet úroky. To bude mít nutně dopady jak do smysluplného způsobu výroby pouze ve skutečně potřebném objemu a struktuře, tak především do světového finančního systému, který je ve stadiu změny (GESARA). **Jak na to budeme reagovat v ČR?**
4. Je třeba orientovat se na obnovení naší soběstačnosti ve výrobě potravin, energií, jakož i spotřebního zboží. Převzít opět přírodní a surovinové zdroje. **Co pro to udělá náš stát?**
5. Je nezbytné vyjít ze skutečnosti, že podobně budou postupovat i další země. V praxi to znamená orientovat naši výrobu určenou pro export především na perspektivní obory a položky, po nichž bude v zahraničí i nadále poptávka. V této souvislosti bude nezbytné orientovat se na produkci modernizovaných výrobků s vyšší přidanou hodnotou a vydobýt si lepší pozici v mezinárodní dělbě práce. **Jak bude tento trend podporovat náš stát?**
6. Stejně jako v zahraničí lze i u nás předpokládat zestátnění některých podniků, které bude stát považovat k uvedenému účelu za potřebné. Krom toho stát potřebuje zvětšit i příjmy do státního rozpočtu, k čemuž mohou vést zisky z činnosti zestátněných podniků. (A nejde přitom vůbec o to, k čemu tady náš stát není, například k vaření piva, nýbrž o to, aby stát mohl vůbec plnit své základní funkce a byl k tomu řádně vybaven). **Chystá se naše vláda vůbec k takovému kroku?**
7. Nezbytností je i udržet zisky vytvářené z práce našich občanů v ČR. Začít tedy hromadit bohatství z práce našich lidí doma, nikoliv ho vyvážet do zahraničí ku prospěchu jiných. K tomu slouží nejen omezení každoročního odlivu zisku a úroků do zahraničí a zákaz optimalizace zisků vytvářených činnostmi firem u nás v daňových rájích; ale především státní podpora regionální ekonomiky a družstevnictví, které nejlépe tuto potřebu zajišťují. **Jaké kroky je vláda připravena učinit na podporu potřebných opatření a kdy?**
8. Přejít na model vyšší participace zaměstnanců na hodnotě vytvářené jejich prací. **Jak vláda konkrétně podpoří tento nový trend ve výrobních a společenských vztazích?**
9. Postupná obnova sociálního státu. **Jaké změny připravuje vláda v oblasti mzdové, odvodové, daňové, jakož i v oblasti podpory natality, mladých rodin a seniorů v ČR?**
10. Nezbytnost zásadních změn ve školství s cílem zvýšit opět znalostní úroveň žáků a studentů, vést je ke znalosti naší skutečné historie a světových dějin, vychovávat k vlastenectví a ke schopnosti prosadit se v sílící mezinárodní konkurenci, a to znalostmi a odborností, nikoliv dumpingovými cenami výrobků, mezd a platů. **Chápe vláda vůbec důležitost těchto změn? Kdy a konkrétně jaké kroky k nápravě provede?**

Tyto a další otázky je nutné nejen si položit, nýbrž hledat a projednat jejich optimální řešení, a to s přihlédnutím k času. **Tyto a další otázky s pohledem do naší budoucnosti by měly obsahovat**

i programy alternativních politických subjektů v ČR.

Jdeme ale v praxi vůbec správným směrem?

Situace v EU

Je zřejmé, že jde o politický a nikoliv ekonomický projekt, jehož cílem je podrobení Evropy, likvidace členských států a rozmělnění jejich národů promícháním s dovezenými migranty s cílem přeměnit EU v evropský islámský chálifát. O slibované prosperitě nemůže být řeči, nikdy o ní v praxi totiž ani nešlo.

Vedení EU bylo v průběhu koronavirové krize jednotlivým členským státům jen na obtíž, nikoliv ku prospěchu. Tím vedení EU paradoxně přispělo ke zdůraznění významu národních států a nepotřebnosti Evropské unie. Veškeré problémy se bruselské vedení EU snaží řešit jedine přes peníze, které navíc ani nemá.

Z „moci úřední“ nadiktované z Bruselu, které se členské státy začaly nesmyslně podrobovat, dostaly se tyto státy do situace, kdy si tyto často nesmyslné „bruselské nápady“ platí ze svých peněz. Ať již přímo ze svých příspěvků či splácením dluhů, které jim spolehlivě vyrobí vedení EU, aby si je ještě lépe k sobě připoutalo. Nejinak tomu má být i v případě „zajištění financování na odstranění následků koronavirové krize“ ze strany EU na bázi vydaných euro dluhopisů.

K dovršení všeho vedení EU žádnou skutečnou kalkulaci potřebné částky na odstranění následků koronavirové krize nemá. A pokud ano, je otázkou, proč ji neprezentuje na veřejnosti občanům, kteří ji mají následně splácet, a proč hovoří rovnou o částce 750 mld. EUR. (Podle předběžné kalkulace a nedávného vyjádření A. Babiše by tato částka měla činit cca 110 mld. EUR pro celou EU). Bruselské vedení EU ale takovou kalkulaci prezentovat nebude. Ani ji nepotřebuje, neboť pravým účelem tohoto opatření není odstraňovat dopady koronavirové krize na ekonomiku členských zemí EU, nýbrž odstraňovat následky zhoubné hospodářské politiky EU na ekonomiky členských zemí, převážně pak v jižní a západní Evropě. V důsledku toho zadlužené státy, které již dnes nejsou schopny řádně splácet své závazky, se zadluží ještě více, ostatní členské státy vč. ČR budou za jejich závazky ručit. Mají tak perspektivu rychle klesnout na jejich úroveň.

S cílem udržet členské země ještě chvíli pohromadě v neudržitelném hospodářském systému, stáhne vedení EU tímto způsobem raději pod vodu i další členské země vč. ČR, pokud se naše vláda proti tomuto nesmyslnému zadlužování státu ze strany vedení EU nepostaví. Svě by k tomu měla říci i sněmovna, pokud bude schopna oprostít se od projednávání častých nicotností, zaměřit se skutečně na věci zásadního významu a plnit svoji kontrolní funkci činnosti vlády. Je toho v dnešní sestavě vůbec schopna?

Jak z uvedeného vyplývá a jak je již dávno zřejmé, naším členstvím v EU nejdeme po cestě sledující naše národní zájmy a směřující k prospěchu naší země a jejich občanů. Právě naopak. Události související s koronavirovou krizí to zcela jasně odhalují i těm, kteří to dříve neviděli či vidět nechtěli. Skutečné cíle EU jako nástroje světových globalistů jsou totiž zcela odlišné od našich národních zájmů, o čemž svědčí i jejich dlouhodobě plánovaný projekt nejen na islamizaci evropských zemí vč. ČR, nýbrž i na následnou depopulaci Země a na ponechání pouze „zlaté miliardy“ jejich obyvatel. My ani naše děti v ní zahrnutí totiž nebudeme. **Odejme z EU ještě včas, nebo tam vyčkáme na vlastní sebevraždu?**

Situace v ČR

Dosavadní vývoj pokoronavirové situace působí dojmem, že řešení hledá jak vláda, tak i mnozí naši

podnikatelé v tom, že „*ted' se trochu přikrčí a počkají, až následky přejdou*“, hlavně když budou moci participovat na zcela neužitečném rozdělení peněz, které si půjčíme u EU. Zinkasované peníze honem uklidí do daňových rájů, splácet je přece budou především naši občané, a to bez rozdílu a bez ohledu na to, že běžní občané z těchto peněz neuvidí ani korunu. Ani při jejich rozdělování ani později, neboť takto rozdělované peníze žádný pozdější efekt naší zemi a jejím občanům nepřinesou. Budou totiž rozkradeny, nikoliv investovány. Toto by mělo být hlavní starostí a zodpovědností těch, kteří o navýšení našeho zadlužení v současnosti rozhodují.

Čas kvapí, chceme si půjčovat peníze, které nutně nepotřebujeme, pokud bychom použili část bez užitku ležících volnoměnových prostředků u ČNB, nemáme přitom dosud žádnou vizi či dokonce plán, jak zvládnout ekonomické následky koronavirové krize a jakou restrukturalizaci naší ekonomiky chceme vůbec provádět.

I z toho je patrné, že někteří z nás mají opět starost pouze o dobývání renty. Tedy o rozebrání peněz, které si půjčíme za účelem překonání krize a investování do naší budoucnosti. Drtivá většina zbývajících občanů v ČR by si již nyní měla začít dělat starosti, jak a z čeho ty půjčené peníze budou splácet. Vypůjčené peníze nebudeme totiž investovat do restrukturalizace průmyslu, do vytváření soběstačnosti v potravinách, energiích a v dalších položkách potřebných pro náš život. Ani do oborů a výrobků perspektivních pro náš další export. Žádný další profit nám tedy nepřinesou. Pouze je necháme převádět na konta vyvolených či do jejich neproduktivní spotřeby. Ostatní občané vč. jejich děti to zaplatí.

Z hlediska mezinárodní soutěže přijdeme tak, jak je v posledním období naším zvykem, pozdě, při novém uspořádání mezinárodní dělby práce budeme zase jen paběrkovat. To povede k dalšímu zhoršování efektivnosti naší ekonomiky a životní úrovně našich občanů.

Koronavirové krize (a s ní související zásadní ekonomické a společenské změny) bylo možné využít ke značnému skoku vpřed v mezinárodním měřítku, pokud bychom měli zájem a schopnost ho realizovat. A pokud bychom k tomu měli v čele vhodné lidi s potřebným zájmem.

Touto cestou, resp. tímto směrem ale vůbec nejdemo. Ani v EU, které má zcela jiné cíle, ani v ČR, kde dosavadní členové vlády a parlamentu se až na výjimky přizpůsobili cílům a požadavkům EU s cílem zachovat si své posty, přičemž změnu správným směrem nelze naprosto očekávat ani od tzv. dem(ag)obloku či Pirátů, kteří pošilhávají po vládních funkcích. Nemají k tomu potřebné předpoklady, tj. ani potřebný zájem, ani vizi či schopnosti, znalosti a praxi něco podobného realizovat. Stačí se podívat na to, s čím přicházejí do sněmovny či senátu, příp. si připomenout důsledky jejich předchozího vládnutí. Za těchto okolností ještě stále věřit, že „*bude líp*“, může opravdu jen nenapravitelný optimista či spíše neinformovaný naiva.

Otázkou je, co všechno musí ještě nastat, abychom konečně pochopili, že takto již nelze dále postupovat a že nám nevratně ujíždí vlak. Bude k tomu stačit nově plánovaná celoevropská daň, kterou začneme zanedlouho platit, nebo ani tato daň za neinformovanost, či netečnost části našich spoluobčanů nebude stále ještě postačovat k tomu, aby naši občané v rozhodující míře konečně procitli?

Jak tedy dále?

Budeme-li dále opakovat stejný model jednání při volbách, nečekejme změnu k lepšímu. Není to možné, hlavními viníky jsou totiž sami voliči, resp. většina z nich. Ať již chodí k volbám či nikoliv.

Chybná je představa těch voličů, kteří k volbám nechodí, že tím něčemu zabrání či že tím vyjádří svůj nesouhlas se současným děním. To by platilo pouze v případě, že by byl předepsáno minimální

procento voličů k tomu, aby volby byly platné. Není tomu tak, takže v dnešní době stačí, když naše představitele budou volit pouze jejich příbuzní a kamarádi. Pro „naše“ stávající představitele je tedy žádoucí co nejnižší účast voličů. Důkazem toho je voličská účast při volbách do senátu či do europarlamentu, jejichž výsledkům se pak nestačíme divit.

Jedinou, dosud nevyzkoušenou možností volby, je tedy naše politická alternativa, kterou je třeba volit podle programu a nikoliv podle počtu známých tváří ukazovaných průběžně na obrazovkách ČT, jak mnozí naši spoluobčané byli a jsou navyknuti. Tváře těchto „osobností“ či jejich občasné klauniády k pozitivnímu řešení našich problémů přispět nemohou. Přitom tváře, které nám mainstream stále dokola předvádí, nepatří k těm, které by měly zájem a schopnost pozitivní změny přinést. Právě naopak. Jde vesměs o lidi, kteří své lokajství vydávají za světovost. Proto také dostávají prostor v mainstreamu, který je součástí mocenské pyramidy **Nového světového řádu**.

Skutečně alternativním je tedy subjekt, který usiluje o systémovou změnu, nikoliv o pouhou kosmetickou úpravu systému stávajícího. Pro občany to v praxi znamená začít zvýšenou měrou se zajímat o politiku, v opačném případě se politika postará o naše občany, a to způsobem pro ně negativním. A to se již děje, aniž to mnozí našich občané chápou. Frustrovaní z tohoto vývoje pak nadávají na vše kolem sebe, hledají chybu všude možně, jen ne u sebe.

Základní otázkou tedy je, zda jsou naši občané konečně schopni odložit výmluvy na to či ono, postavit se myšlenkově na vlastní nohy a ve vlastním zájmu přispět k potřebné systémové změně. Bez ní to opravdu nepůjde a je až krajní možností čekat na to, až nás okolnosti přinutí teprve se zpožděním to pochopit. Neobešlo by se to totiž bez negativních důsledků pro náš stát a pro nás jako jeho občany.